

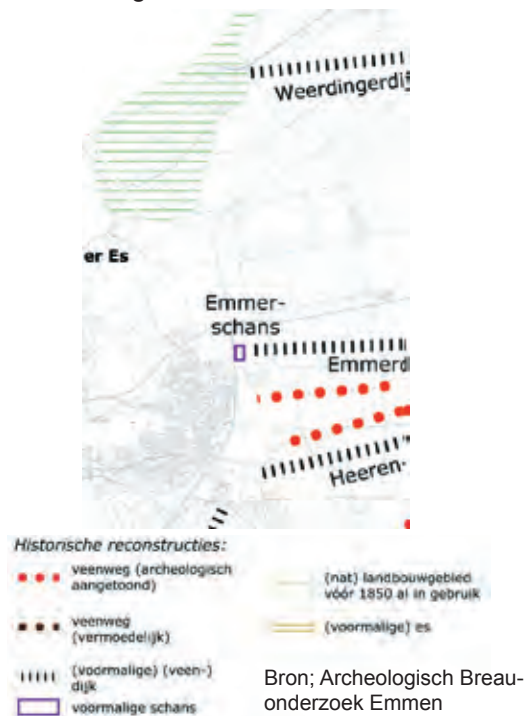
6.4.4 Gebied 30; Hondsrug – oost

De grootschalige blokontginningen ten oosten van de Hondsrug betreft een noordelijk deel dat oorspronkelijk tot de marke van Weerdinge behoorde en een zuidelijk deel bij de marke van Emmen en Westenesch hoorde.

Zoals bij de meeste veenkoloniale ontginningen is met het afgraven van het veen, het egaliseren en geschikt maken van de dalgronden, de oorspronkelijke bodemkundige ondergrond niet meer herkenbaar. Hoewel de Hondsrug geen deel uitmaakt van gebied 30 is de steilrand van de Hondsrug vanuit het gebied zeer goed zichtbaar.

Archeologische reconstructie heeft uitgewezen dat er een veenweg door het zuidelijke deel heeft gelopen. Deze is als lijn niet meer herkenbaar in het landschap.

Afb. 100 Archeologische reconstructie

De zuidelijke ontginning betreft de zogenoemde Zuidelijke Dwarsplaatsen in het Emmer-Erfscheidenvveen. Het gebied is vanuit Kanaal A bij Emmer-Erfscheidenvveen via Kanaal E en H aan snee gebracht.

Na de vervening is het lang een onbebouwd, open gebied geweest met steeds dezelfde kavel-, water- en wegenstructuur. Het merendeel van deze ontginning maakt geen onderdeel uit van het Bestemmingsplan Buitengebied. Na 1985 zijn vooral in dit deel dat niet tot het buitengebied wordt gerekend, bosstroken aangeplant. Hierdoor is het gebied zodanig verdicht dat hier in visueel opzicht geen sprake meer is van een grootschalig open landschap met lange zichtlijnen. In tegenstelling tot de beplantingstructuur heeft de huidige water-, wegen- en bebouwingstructuur (geen bebouwing) nog wel de oorspronkelijke karakteristieken van de grootschalige ontginning.

Het noordelijke gebied bestaat uit een deels uit gronden die tot het voormalige beekdal van de (Mussel) Aa behoorden, deels uit het Weerdinger Veen en tenslotte een zuidelijk rechthoekig blok dat onderdeel uitmaakte van het Weerdinger Erfscheidenvveen (zie kaarten volgende pagina). Het Weerdinger Erfscheidenvveen was al in 1774 van de marke afgescheiden, terwijl het plan van de verdeling van de overige delen van de marke van Weerdinge in 1849 door Gedeputeerde Staten zijn goedgekeurd (Bron: Historische Vereniging Emmen).

In 1935 was de grootschalige ontginning in het beekdalgebied in volle gang en in 1955 vrijwel afgerond. Het wijkenpatroon van de grootschalige veenontginning van het beekdal is tot op de dag van vandaag nog aanwezig. Echter, de kaart met kadastrale grenzen laat zien dat hier ook nog sprake is van restanten van de historische smalle strookverkaveling. De Oude Weerdingerdijk is in de loop der tijd belangrijker geworden en is sinds begin jaren zestig de belangrijkste doorgaande weg richting

Nieuw-Weerdinge. Omdat deze weg onbeplant is, is het gebied ruimtelijk nog steeds één geheel. In 1910 is er een tramlijn tussen Emmen en Nieuw-Weerdinge geopend. Deze liep langs de Tramwijk. De tramlijn is opgeheven.

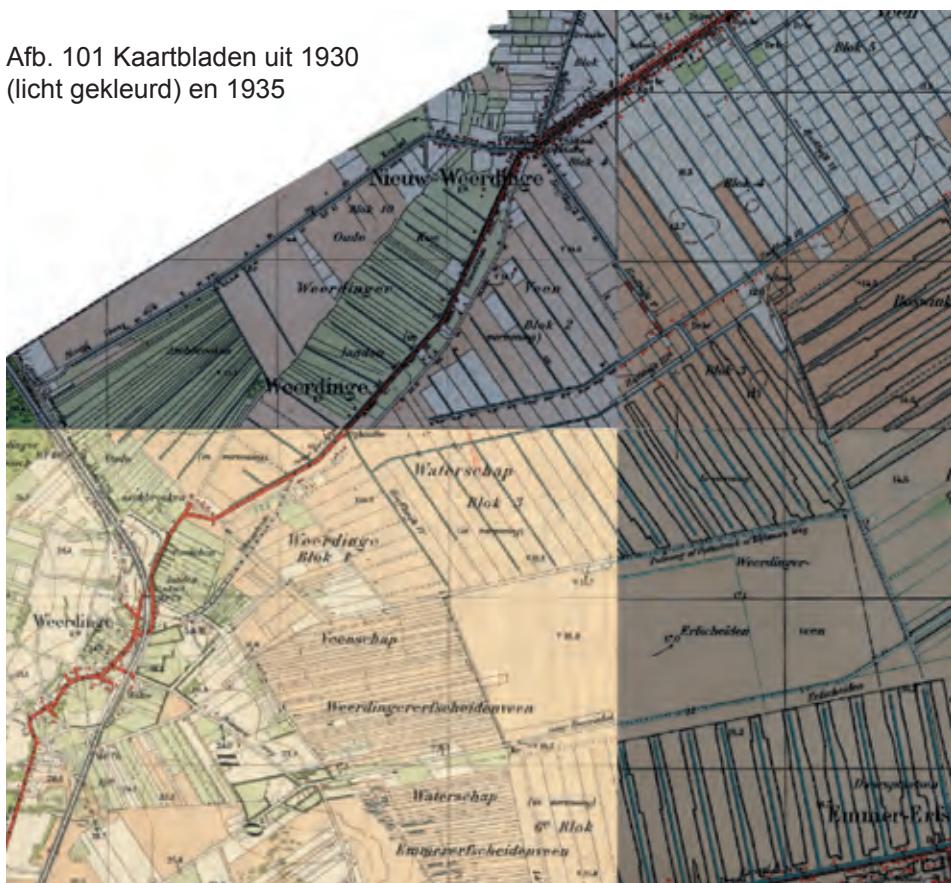

Afb. 101 Huidige kadastrale grenzen voormalig beekdal

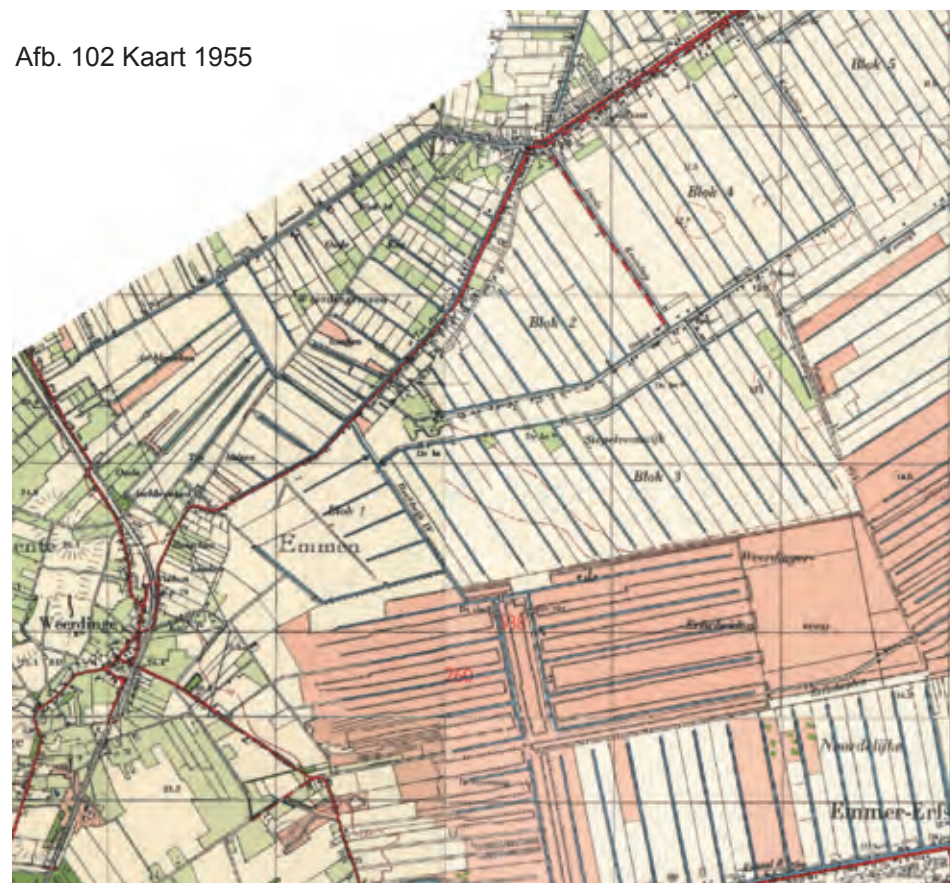
Het gebied ten noorden van Weerdinger-Erfscheidenvveen (Blok 1 en 3 op de topografische kaarten) zijn vanuit Tramwijk en Hoofdwijk III (nu Siepelveenswijk) door middel van de hoofd wijken, Hoofdwijk IV en Hoofdwijk IIIa genoemd, aan snee gebracht. De huidige wegen Pottendijk en het zuidelijk deel van de Woldweg vormden de grens met respectievelijk het Roswinkelerveen en het Weerdinger-Erfscheidenvveen. De aanleg van de N391 en bosstroken na 1985 heeft het gebied visueel in tweeën gedeeld. Hoewel de water- en verkavelingstructuur ten noorden en zuiden van deze weg nog gaaf is, is hier in visueel opzicht geen sprake meer van een doorgaande structuur.

De kaart van 1930 laat goed zien dat een deel van het Weerdinger Erfscheidenvveen op dat moment kleinschalig in ontginning was. Na 1935

Afb. 101 Kaartbladen uit 1930
(licht gekleurd) en 1935

Afb. 102 Kaart 1955

heeft hier deels een grootschalige ontginningsslag plaatsgevonden. De kaart van 1955 laat zien dat het gebied toen nog volop in verving was en dat zelfs een gedeelte, namelijk daar waar nu het Geluidsportcentrum Pottendijk ligt, nog veen was. Een mogelijke verklaring voor deze late verving is de relatief geïsoleerde ligging van het gebied. In het zuiden en oosten grensde het gebied aan de gronden van andere markes en later het Roswinkelerveen en Emmer Erfscheidenveen. De rechthoek is na de verving van de noordelijke blokken 1 en 3 vanuit de tramwijk via Hoofdwijk IV aan snee gebracht. Het

gebied waar nu het Geluidsportcentrum ligt is zelfs vanuit het Roswinkelerveen ontgonnen.

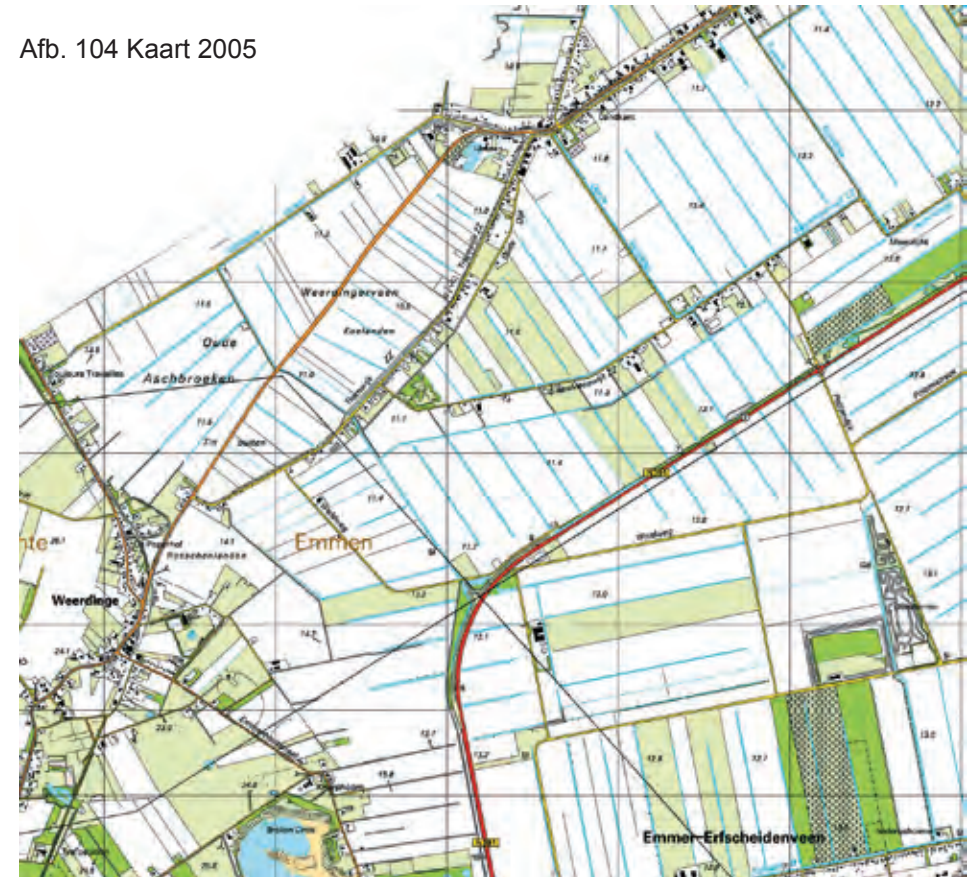
Bijzonder detail is dat ongeveer op de plaats waar nu een boerderij staat, al tijdens de verving bebouwing aanwezig was. Ook na de verving is deze gebleven. Na 1985 zijn deze gebouwen van de oostzijde van de watergang verplaatst naar de westzijde. Daarmee kwamen ze langs de weg te liggen. Het bebouwde oppervlak is toegenomen. De aanleg van de N391 heeft er visueel toe geleid dat het gebied in tweeën is gesplitst. Het deel

ten oosten en ten zuiden van de N391 hoort in visueel opzicht dan ook bij de robuuste open ruimte van de Monden met de daarbij behorende lange essentiële zichtlijnen. Visueel hoort dat deel van het Weerdinger Erfscheidenveen dan ook bij het Emmer-Erfscheidenveen en Roswinkelerveen. Het gebied ten noorden van de N391 maakt deel uit van de robuuste ruimte ten zuiden van Nieuw-Weerdinge.

Afb. 103 Kaart 1975

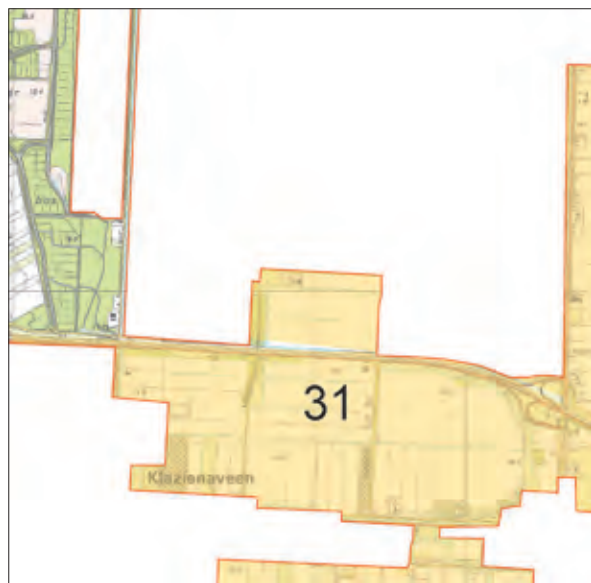

Afb. 104 Kaart 2005

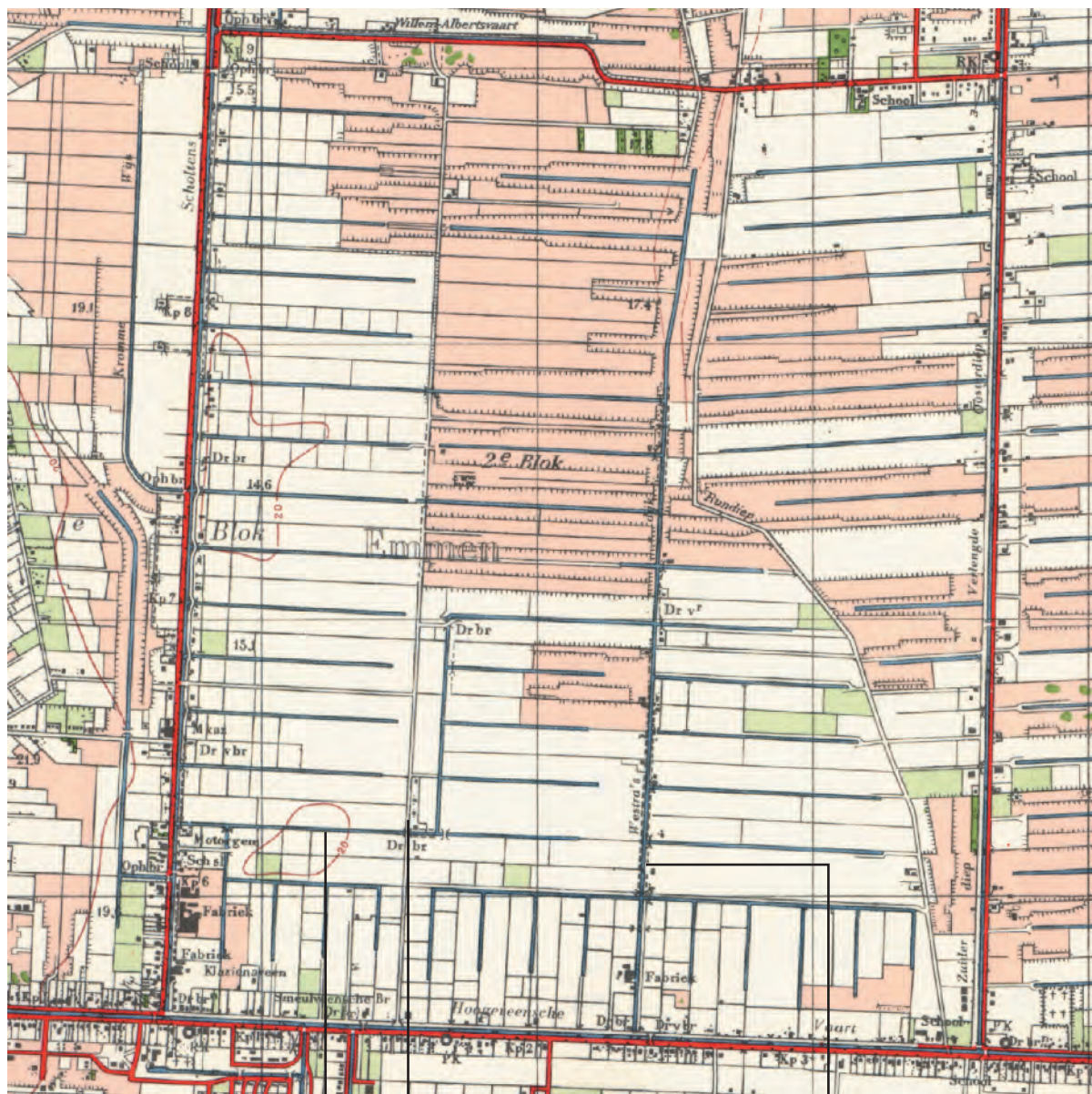

Afb. 105 Bloksysteem met wijken Klazienaveen noordoost (boven) en buitengebied (beneden)

Afb. 106 Kaart 1955

Hoofdwijk vanuit Scholtens-kanaal

Oude Zwarteweg; tevens grens 1e en 2e blok

Westra's wijk; nu de weg Westra's wijk WZ

6.4.5 Gebied 31 Klazienaveen – noordoost

Zoals bij de meeste veenkoloniale ontginningen is met het afgraven van het veen, het egaliseren en geschikt maken van de dalgronden, de oorspronkelijke bodemkundige ondergrond niet meer herkenbaar.

Archeologische reconstructie heeft uitgewezen dat door het gebied een veenweg naar het Hebelmeer heeft gelopen. Deze voormalige weg is als lijn niet meer herkenbaar in het landschap. Daarnaast lagen al voor 1850 de weidegronden van de Runde ten oosten van het gebied. De onregelmatige lengte van de wijken is vooral bepaald door loop van de Runde.

Het gebied heeft voordat het grootschalig werd ontgonnen op een aantal plaatsen kleinschalige verveners c.q. boeren gekend. Deze waren voornamelijk gevestigd in de omgeving van de veenstroom De Runde. Tegelijkertijd met de grootschalige vervening zijn deze verdwenen.

Het gebied maakte onderdeel uit van het Barger-Oosterveen met als oostgrens De Runde en noordgrens de Postweg. Het merendeel van Gebied 31 was het 2^e blok van het Barger-Oosterveen. Dit blok lag ten noorden van de Verlengde Hoogeveensche Vaart en ten oosten van de huidige Oude Zwarteweg. Het zuidwestelijke deel van het gebied dat ten westen van de Oude Zwarteweg ligt maakte onderdeel uit van het 1^e blok (zie kaart 1900). Het tuinbouwgebied in ontwikkeling maakt geen deel uit van het Bestemmingsplan Buitengebied. Om inzicht te geven in het bloksysteem van het gebied wordt het wel op de kaarten getoond. De kaart van 1955 (afb. 106) geeft de ontginning- c.q. waterstructuur goed weer. Het gebied is door middel van het bloksysteem met wijken, en dan met name type 1, ontgonnen. In het voormalige 2^e blok is eerst een hoofdwijk, Westra's Wijk, gegraven loodrecht op de Hoogeveensche Vaart. Evenals bij Erica is hier, op 500m afstand van het kanaal, een zijtak loodrecht op Westra's wijk gegraven met vervolgens wijken richting kanaal

(sluiten dus niet aan op het kanaal). Op Westra's wijk zijn richting het noorden gedeeltelijk aan de oostzijde en gedeeltelijk aan westzijde wijken gegraven.

In het voormalige 1^e blok (en een klein deel van het 2^e blok) is eerst een hoofdwijk vanuit het Scholtenskanaal gegraven. Deze liep door tot in het 2^e blok om vervolgens 90 graden te draaien richting het noorden. Hierna zijn enkele wijken gegraven, waarvan de meest noordelijke aansluit op Westra's wijk.

In de periode 1965 – 1975 is de A37 (voorheen N37) dwars door gebied aangelegd, waardoor in visueel opzicht twee gebieden ontstonden. Omdat het gebied ten noorden van de A37 geen deel uitmaakt van het bestemmingsplan, zal het niet verder worden besproken.

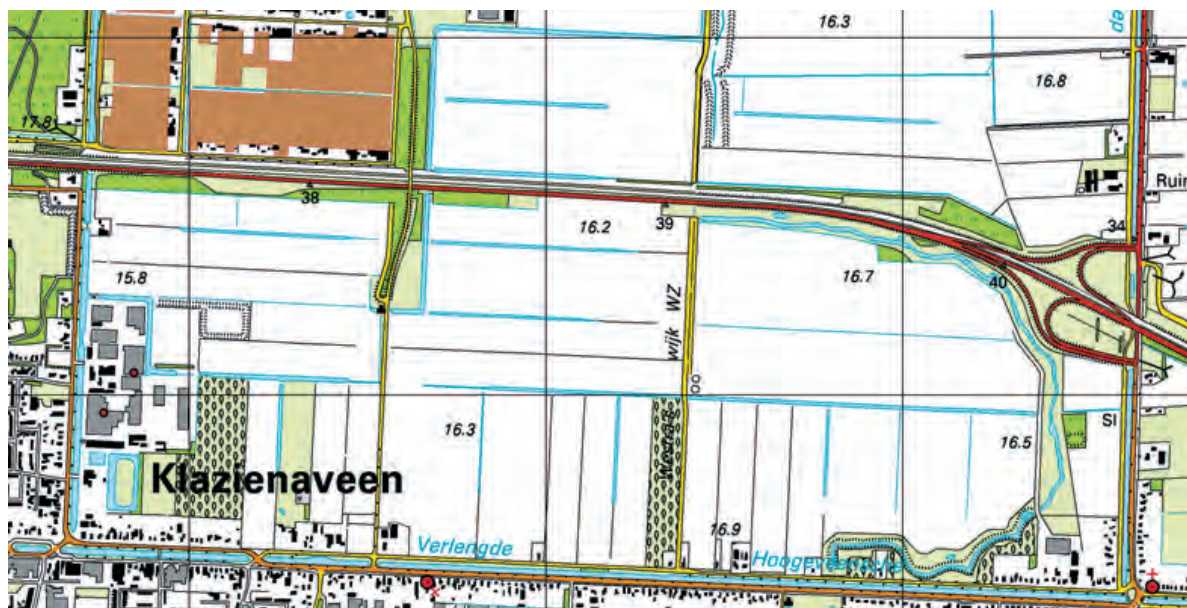
In het onderhavige gebied 31 is Westra's wijk gedempt en verworpen tot weg Westra's wijk WZ. Daarnaast zijn ook meerdere wijken gedempt. Daarentegen kent het gebied nog steeds de regelmatige verkaveling en zijn ook de verschillende kavelrichtingen nog herkenbaar.

In het kader van de Rundeproject alsmede door de aanleg van het Sportlandgoed is het zuidwestelijke deel van het gebied volledig heringericht. Alleen de grens van het Sportlandgoed volgt een oude kavelgrens.

Door aanplant van opgaande beplanting is het gebied bij het Sportlandgoed sterk verdicht.

De bebouwingstructuur is nog vrij gaaf aanwezig, met de linten geconcentreerd langs De Verlengde Hoogeveensche Vaart en het Scholtenskanaal. Zoals gebruikelijk bij het bloksysteem heeft centrumvorming bij kruispunten plaatsgevonden.

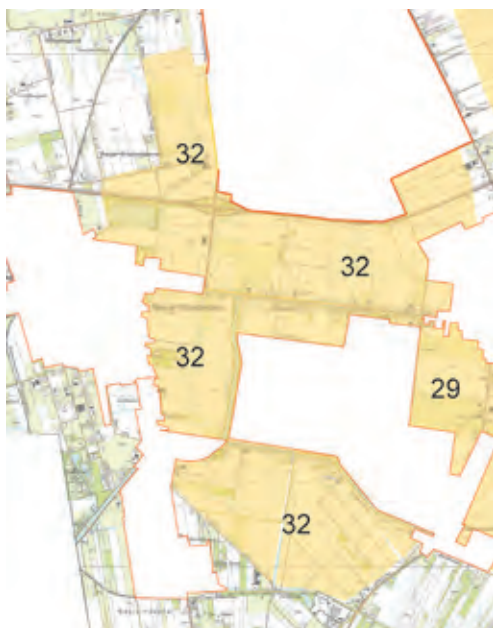
Al met al is vooral door de aanleg van de A37 de schaal van het gebied behoorlijk afgenomen. Hoewel tussen Zwartemeer en Klazienaveen vanaf de Verlengde Hoogeveensche Vaart nog wel een ruimte is van meer dan 1 km², is een dergelijke ruimte in vergelijking met andere grootschalige ruimtes binnen de Gemeente Emmen relatief klein te noemen

Afb. 107 Kaart 2005; het gedeelte dat deel uitmaakt van het Bestemmingsplan Buitengebied

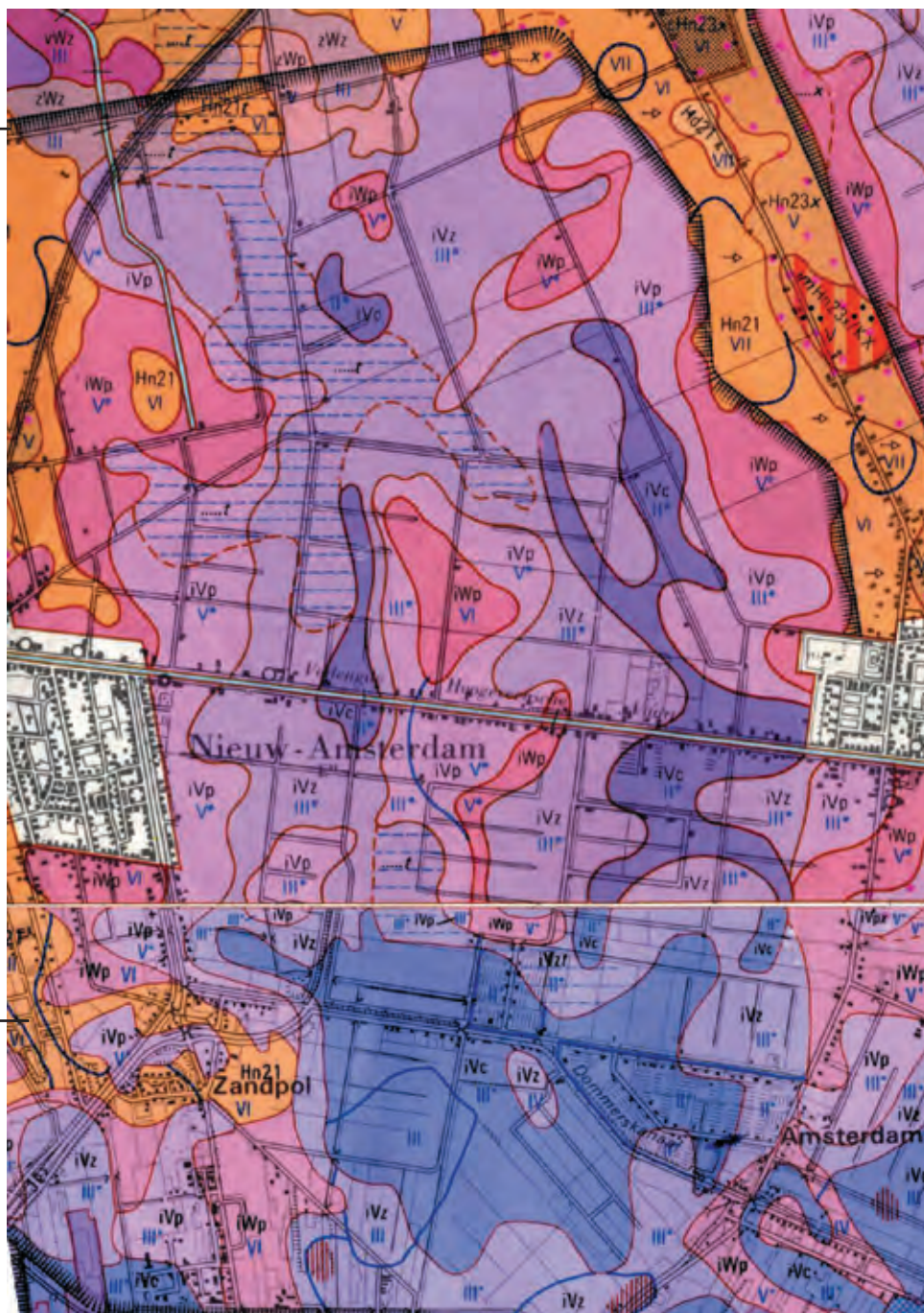
Afb. 108 Bloksysteem met wijken Nieuw-Amsterdam (boven) en buitengebied

Zwarte lijn is grens
veenkoloniale gebied

Bruin = dekzandrug
en Hondsrug bij
Erica

Afb. 109 Bodemkaart

Bomenrij langs pad

Afb. 110 Kaart 1910

6.4.6 Gebied 32 Nieuw-Amsterdam eo

Gebied 32 is voor het merendeel ontgonnen door middel van het bloksysteem met wijken type 1 (zie algemene karakteristieken). Vooral ten noorden en ten zuiden van de Verlengde Hoogeveense Vaart is het gebied door middel van type 1 ontgonnen. Het bloksysteem met wijken werd toegepast in gebieden met een in hoogte variërende ondergrond. De bodemkaart laat deze variatie goed zien. Dit geldt zowel voor de uitloper van de Hondsrug bij Erica als de hoger gelegen zandkoppen en dekzandruggen (bruin op de bodemkaart) in het westelijke gedeelte van het gebied.

Deze hoogteverschillen zijn ook mede de reden voor de diagonale c.q. schuine richtingen van de hoofdwijken ten westen van Erica, bij Wilhelmsoord en bij Zandpol. Bovendien spelen eigendomsverhoudingen (koloniën) een rol. Zo hoorde het gebied bij Zandpol en het zuidelijke deel van Nieuw-Amsterdam bij de veenkolonie Amsterdamsche Veld, terwijl de overige gebieden deel uitmaakten van de veenkolonie Barger-Westerveen. De kaart van 1900 geeft de grens (Noordersloot) tussen beide kolonies, c.q. verschillende ontginningsrichtingen goed weer. Het Barger-Westerveen was het eerste veenschap dat in de Gemeente Emmen werd opgericht, te weten in 1869 (Bron: Gerding e.a. Geschiedenis van Emmen en Zuidoost Drenthe).

Voordat het veen is afgegraven heeft door het gebied de Heeren- of Leidijk gelopen. In de Gemeente Emmen liep deze van Veenoord/Nieuw-Amsterdam via Den Oever en Emmer-Compascuum noordwaarts richting Boertange. Alleen de Herendijk in Nieuw-Amsterdam (geen buitengebied) en, in het verlengde daarvan, diagonaal lopende Herendijk direct ten noorden van de A37 is nog een restant uit die tijd.

Afb. 111 Kaartbladen 1930 (lichte kleur) en 1935

Afb. 112 Kaart 2005

Bomenrij

Wanneer de kaarten van 1900 en 1935 naast die van 2005 worden gelegd, wordt duidelijk welke metamorfose in het gebied heeft plaatsgevonden. In vergelijking met de meeste andere hoogveengebieden zijn de veranderingen hier het groot. Een mogelijke verklaring is dat dit gebied als één van de eerste is ontgonnen. In 1935 was dit gebied al vrijwel (met uitzondering van het 11e en 12e blok) geheel ontgonnen, terwijl het gebied bij bijvoorbeeld Klazienaveen-Noord in 1955 nog volop in vervening was. Een andere mogelijke verklaring is dat de boeren van de marke van Noord- en Zuid-Barge de veengronden verkochten, terwijl bijvoorbeeld de gronden van de Weerdingermarke in handen bleef van de boeren. De verveners kochten bij Weerdinge alleen het veen en huurden de veenplaatsen. De grond bleef dus in handen van agrariërs (Bron: Gerding e.a. Geschiedenis van Emmen en Zuidoost Drenthe). Tenslotte bezat de Groningse industriële familie Scholten geen venen bij Nieuw-Amsterdam. Deze familie die (grote) delen veen bij Emmer-Compasuum, Klazienaveen-Noord, Barger-Compasuum en Barger-Oosterveen in bezit

had, nam na de vervening ook agrarische activiteiten ter hand.

Wat betreft de wegenstructuur is vooral de aanleg van de A37 in de periode 1975 – 1985 van belang. Daarvoor, in de periode 1935 – 1955, was het bestaande pad langs de hoofdwijk Dikke Dijk dat de weg langs Verlengde Hoogeveensche verbond met de doorgaande weg van Wilhelsoord naar Zuid- en Noord-Barge, verhard en verworden tot de Nieuw-Amsterdamse straat. Recentelijk is er een weg om de oostzijde van Nieuw-Amsterdam zuidwaarts richting Schoonebeek aangelegd om zo de verkeersdruk in Nieuw-Amsterdam te verminderen. Deze weg staat nog niet op de topografische kaart van 2005.

Aan de lineaire bebouwingsstructuur zijn grote blokvormige structuren toegevoegd. Bij de aanleg van het kassengebied in de periode 1955 – 1965 in het Amsterdamsche Veld en in de jaren '70 en '80 in het Barger Westerveen is de bestaande kavel- en waterstructuur wel als uitgangspunt gekozen. Dit geldt niet voor de stadsuitbreidingen vanaf de

jaren tachtig in het noordelijke deel van het gebied. Rietlanden en Parc Sandur hebben hun eigen bebouwingstructuur.

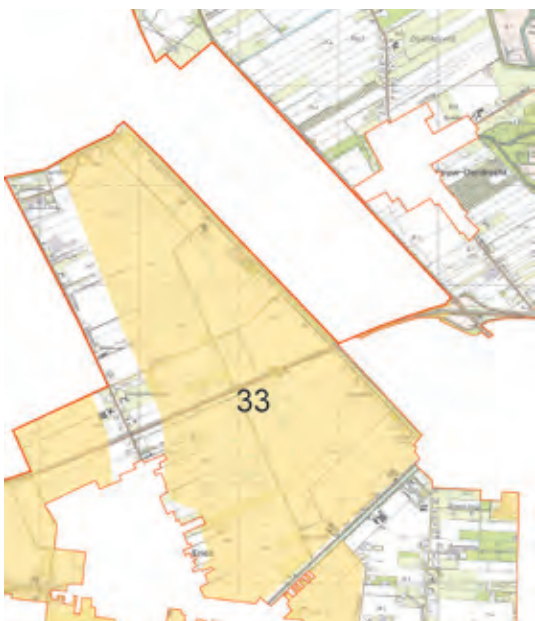
De waterstructuur, hoofdrijen en gewone rijen, is alleen in het gebiedje tussen de Verlengde Hoogeveensche Vaart en de A37 en bij Zandpol nog enigszins zichtbaar. In de periode 1975 – 1985 is de 'omweg' van het Stieltjeskanaal om Nieuw-Amsterdam en de plas ten noordoosten van Nieuw-Amsterdam aangelegd.

Van alle karakteristieken is de beplantingstructuur nog het meest gaaf in dit gebied. Vooral de monumentale bomenrijen langs De Verlengde Hoogeveensche Vaart, Zijtak en Dommerskanaal zijn vermelding waard. Bijzonder detail is de bomenrij in het veld ten oosten van het Stieltjeskanaal. Er stond begin vorige eeuw al een bomenrij langs het pad richting Polder wijk.

Van een grootschalig landschap met grote open ruimtes en soms wel kilometers lange zichtlijnen is in dit gebied geen sprake meer. Kassenbouw, stadsuitbreidingen en wegeaanleg hebben ertoe geleid dat sprake is van relatief kleine, op zichzelf staande, deelgebiedjes.

Afb. 113 Bloksysteem met wijken (boven) en buitengebied (beneden)

Afb. 114
1910

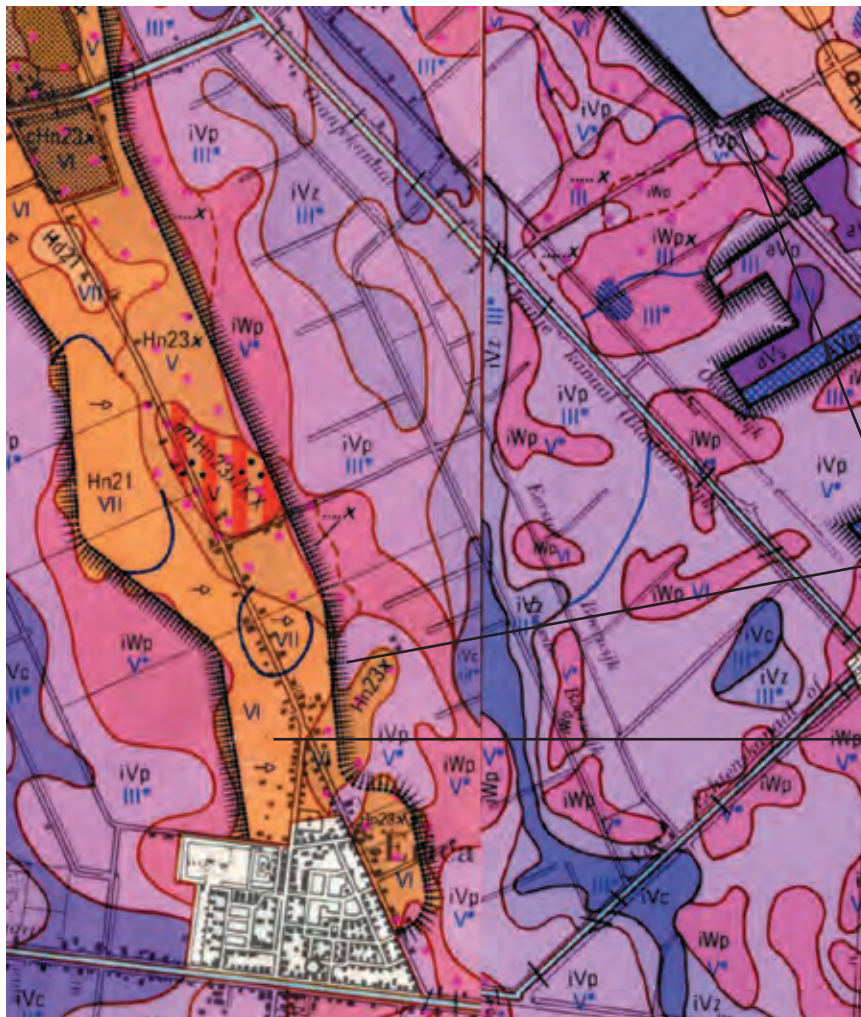
6.4.7 Gebied 33 Oranjekanaal – zuidwest

De aardkundige ondergrond is bepalend geweest voor de afwijkende wijze waarop het gebied tussen het Oranjekanaal en de Ericase straat, dus zowel gebied 33 als 36, is ontgonnen. De hoofdrijken zijn namelijk evenwijdig met de westelijke flank van de Hondrug gelegd.

Gebied 33, dat voorheen uitmaakte van de veenkolonie Barger Westerveen ligt, tezamen met

het huidige industrieterrein Bargermeer (voorheen de kolonie Oosterveen), tussen de twee uitlopers van de Hondrug. Vooral aan de westzijde richting Ericase straat is de overgang naar de hoger gelegen uitloper van de Hondrug nog zeer goed waarneembaar. Het gebied is zowel vanuit de Ericase straat als vanuit de Eerste en tweede Boerwijk ontgonnen en de grens tussen Gebied 33 en Gebied 36 is dan ook veel minder scherp dan getekend.

Voordat het veen is afgegraven heeft door het gebied de Heeren- of Leidijk gelopen, die binnen de Gemeente Emmen van Veenoord via Den Oever en Emmer-Compascuum in noordelijke richting liep. De archeologische reconstructie geeft aan dat deze dijk ten noorden van de huidige weg Verlengde Herendijk heeft gelegen. In dit gebied is de dijk niet meer als lijn in het landschap te herkennen. Nadat de Eerste en tweede Boerwijk waren gegraven (zie kaart 1910) zijn er in de periode 1900 – 1935 enkele tientallen weggetjes c.q. paden aangelegd

Zwarte lijn grens veenkoloniale gebied

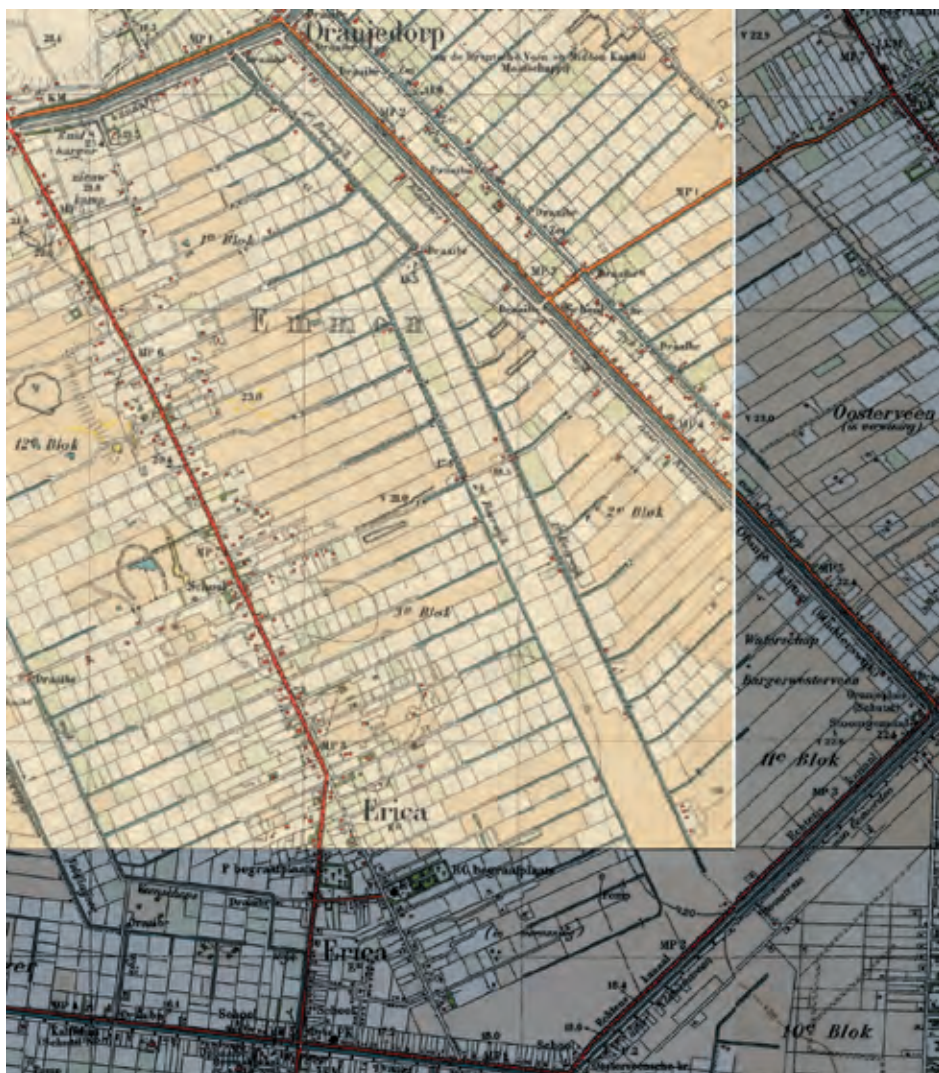
Bruin = zandgronden van de uitloper van de Hondrug

Afb. 115 Bodemkaart

Afb. 116 Archeologische reconstructie

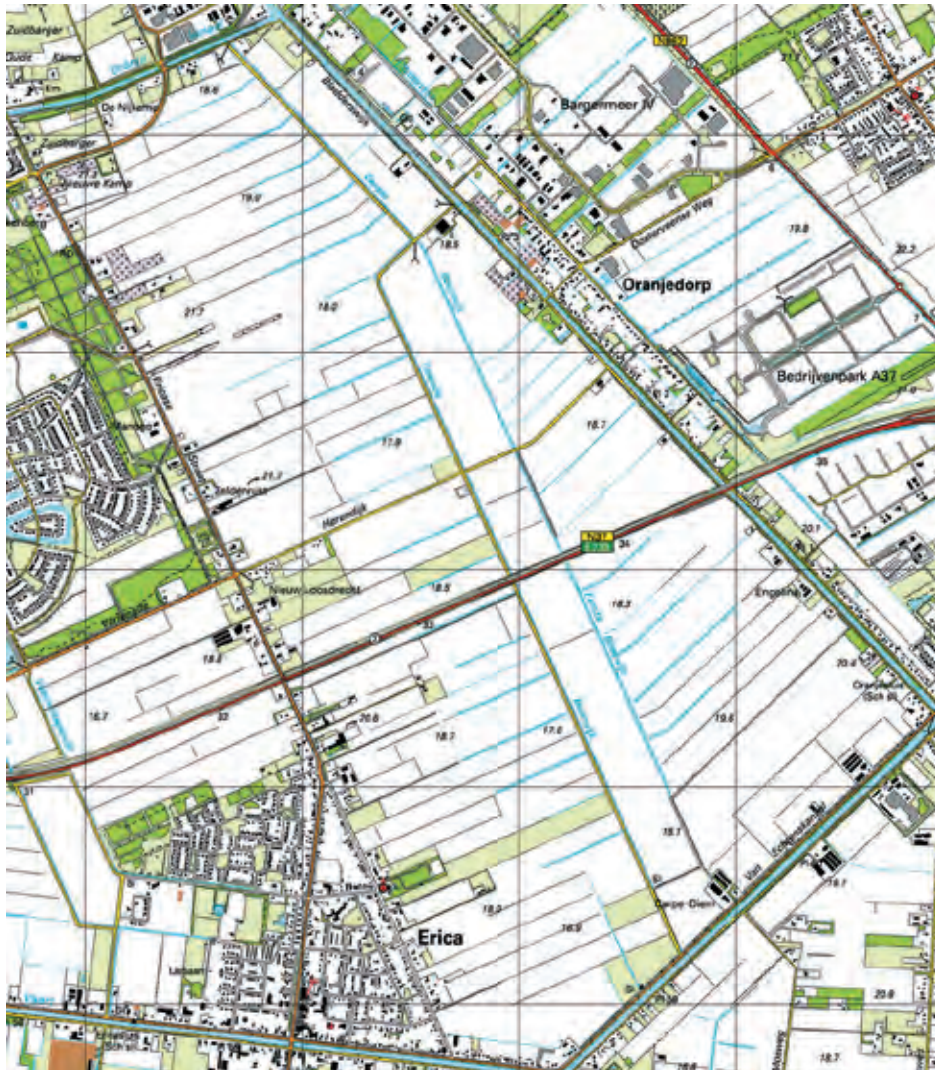
Bron: Archeologisch Bureauonderzoek Emmen

Afb. 117 Kaartbladen 1930 (lichte kleur) en 1935

Afb. 118 Kaart 1965

Afb. 119 kaart 2005

vanaf de Bladderswijk en Ericase straat richting het gebied in vervening. Hierbij was de Verlengde Herendijk al in 1935 de enige weg die door middel van draaibruggen over de Eerste en Tweede Boerwijk een doorgaande verbinding was tussen de Bladderswijk en Ericase straat.

Na 1935 zijn er eveneens paden aangelegd langs de Eerste en de Tweede Boerwijk. Overigens lagen deze paden aan de andere kant van deze hoofdrijken dan de huidige weg. Vrijwel alle weggetjes vanaf de Bladderswijk en Ericase straat zijn in de loop der tijd verdwenen. In de periode 1975 – 1985 is de huidige A37 door het gebied aangelegd. De weg kent geen op- en afritten in het gebied.

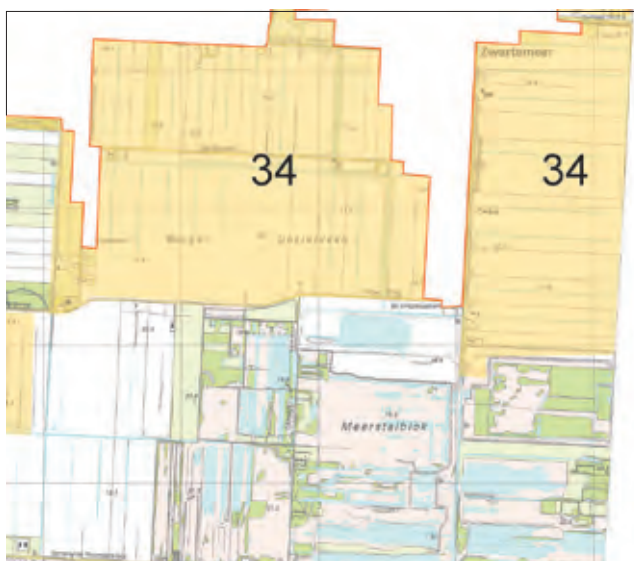
Zowel bij de Eerste als Tweede Boerwijk waren tijdens de vervening enkele, tijdelijke, 'behuizingen' voor veenarbeiders. Zoals is gepland bij grootschalige verveningen, zijn deze na de vervening verdwenen. Het gebied is tot op de dag van vandaag onbewoond.

Wat betreft de waterstructuur is niet alleen de 'schuine' ligging van de hoofdrijken Eerste en Tweede Boerwijk bijzonder maar ook de lengte van de loodrecht daarop gelegen gewone wijken. Evenals bij de hoofdrijken is hier de aardkundige ondergrond (hoogteverschillen en dikte veen) de reden voor het verschil in lengte.

De beplantingsstructuur is zeer gaaf. Dit betekent dat het gebied onbeplant is gebleven. Het gebied is in ruimtelijk opzicht één van de meest gave representanten van de grootschalige hoogveenontginningen. Het is een grootschalig, open, onbewoond en onbeplant gebied met lange zichtlijnen.

Afb. 120 Bloksysteem met wijken (boven) en buiten-
gebied (beneden)

Afb. 121 Kaart 1900

6.4.8 Gebied 34; Zwartemeer en omgeving

Het gebied tussen Klazienaveen en Zwartemeer is ontgonnen door middel van het bloksysteem type 2 (zie hoofdstuk 6.4.0). Het landschap rond Zwartemeer is in de loop van de vorige eeuw veranderd van een relatief kleinschalig landschap met meerdere bebouwingslinten tot een grootschalig open landschap van de hoogveenontginningen.

De eerste mensen die het gebied rond het 'Zwarte meer', een ca. 110 ha. groot veenmeer, permanent bewoonden waren boekweitboeren. Deze kolonisten, die rechtstreeks uit Duitsland of via Nieuw-Schoonebeek kwamen, vestigden zich vooral in het Barger Oosterveen aan de (Verlengde) Noordersloot, de Laardijk en de Hoge Weg. De Laardijk was toendertijd een verbindingsweg tussen de Noordersloot en de Hoge Weg. Ook vestigden zich Duitse kolonisten aan of in de omgeving van de Nederlands – Duitse grens ten noorden van de Noordersloot. De Hoge Weg liep oorspronkelijk door tot aan de Duitse grens en was de ontsluitingsweg voor de bebouwing aan de grens. Tenslotte vestigden, eveneens van oorsprong Duitse, kolonisten uit Barger-Compascuum zich aan de met gras begroeide westkant van het Zwarte meer. Zowel op de kaart van 1906 als die van de archeologische reconstructie is de oude veenweg langs de westkant van het Zwarte meer nog goed te zien. Aan de oevers van het Zwarte Meer werd in 1873 een pastoorsboerderij gebouwd. Deze boerderij had de naam 'Modo Udum, Modo Sudum', ofwel 'Nu eens nat, dan weer droog'. Tegelijkertijd met het afgraven van het veen is het meer verdwenen. De huidige Nieuweweg is nog een laatste restant van de plaats waar de voormalige veenweg heeft gelegen.

De grootschalige verveningen kwamen pas op gang na het graven van de Verlengde Hoogeveensche Vaart. In 1894 bereikt de Verlengde Hoogeveensche Vaart de Duitse grens en in 1898 kwam de

Afb. 122 Archeologische reconstructie

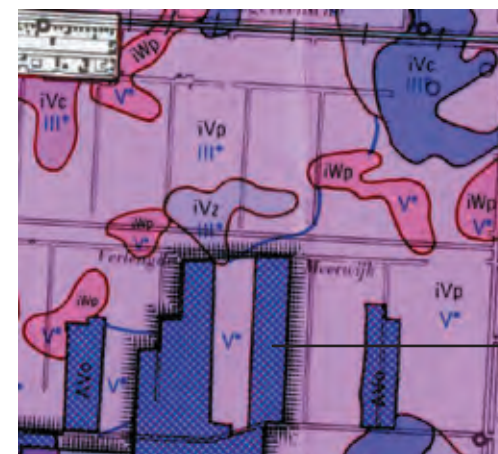
Bron; Archeologisch Bureauonderzoek Emmen

aansluiting met het Sud-Nordkanaal tot stand. Loodrecht op de Verlengde Hoogeveensche Vaart werd de hoofdwijk Kamerlingswijk gegraven met daar weer op aansluitend de dwarswijken Verlengde Dorpshuiswijk en (Verlengde) Meerwijk. Deze dwarswijken liepen dus parallel aan het hoofdkanaal, de Verlengde Hoogeveensche Vaart. Haaks op deze dwarswijken werden om de ongeveer 200 à 220m gewone wijken gegraven. Langs beide zijden van de Verlengde Hoogeveensche vaart en de westzijde van de Kamerlingswijk zijn wegen aangelegd, terwijl langs de westzijde van delen van de Kamerlingswijk, langs de Verlengde Dorpshuiswijk en Verlengde Meerwijk paden zijn aangelegd. De Hoge weg verbond oorspronkelijk de Kamerlingswijk met de Kloostermanswijk.

In de periode 1955 – 1965 is het pad langs de Verlengde Meerwijk verdwenen om plaats te maken voor de iets noordelijker gelegen weg De Panden. Alleen in het dorp zelf is de straat Meerwijk NZ nog een restant van de oude weg. Tegelijkertijd is de Hoge Weg door middel van een bocht verbonden aan de Verlengde Scheperweg en is de verbinding met de Kloostermanswijk verlegd. Ondanks deze aanpassingen zijn al met al de hoofdkenmerken van de oorspronkelijke wegenstructuur nog herkenbaar. Tegelijkertijd met dorpsuitbreidingen zijn de dwarswijken Verlengde Dorpshuiswijk en de

Verlengde Meerwijk in de periode 1955 – 1975 gedeeltelijk gedempt. Dit betreft echter alleen die delen in het dorp zelf. Buiten het dorp zijn deze hoofdlijnen nog goed herkenbaar en gaaf aanwezig. Datzelfde geldt voor de gewone wijken.

Bijzonder detail van de waterstructuur is dat ten zuiden van de Verlengde Meerwijk enkele wijken nooit zijn gegraven. Bodemkundig worden deze gronden 'Veen in ontginning' (code AVo) genoemd en behoren ze niet tot het veenkoloniale gebied.

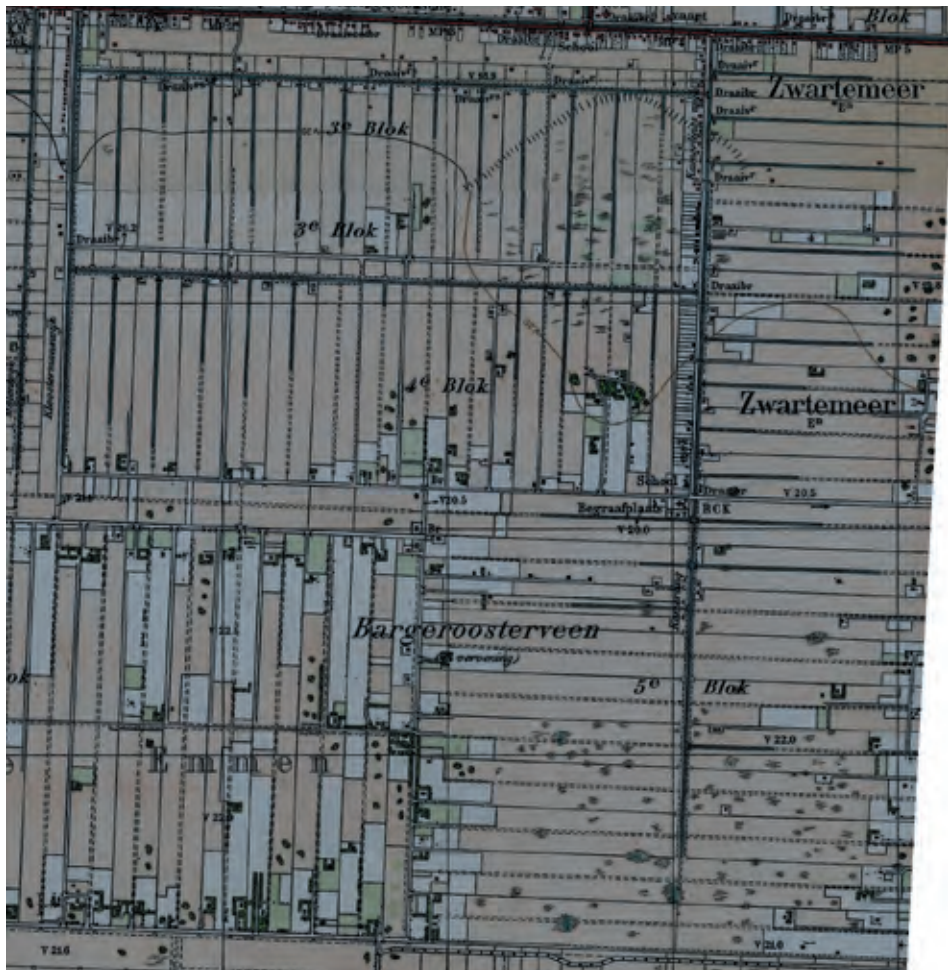

Afb. 123 Bodemkaart

AVo

Daarnaast zijn vanaf het natuurgebied Bargermeer richting het noorden in het kader van het project de Ronde een tweetal wijken verbreedt en 'natuurlijker' ingericht.

De bebouwingstructuur van de grootschalige veenontginning is tot op de dag van vandaag nog goed herkenbaar. Zoals gebruikelijk bij het bloksysteem met wijken staat er bebouwing langs beide zijden van het hoofdkanaal. Ook is het contrast tussen het dichte lint aan de westzijde van de Kamerlingswijk en de verspreid staande bebouwing langs de oostzijde nog goed intact. Vermelding waard is dat langs de oostzijde niet alleen boerderijen staan maar ook nog, inmiddels verbouwde maar nog

Afb. 124 Kaart 1935

Afb. 125 Kaart 1965

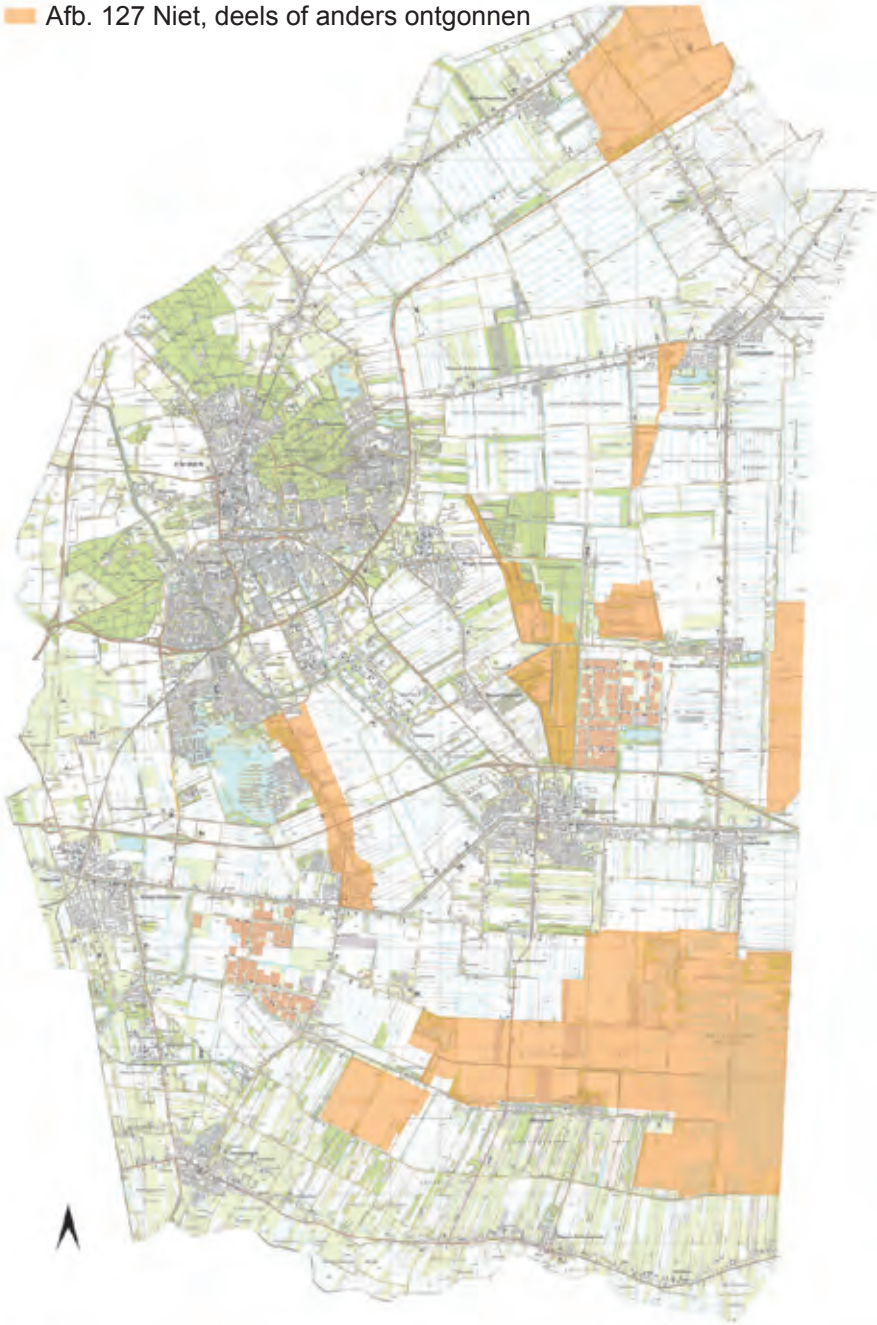

Afb. 126 Kaart 2005

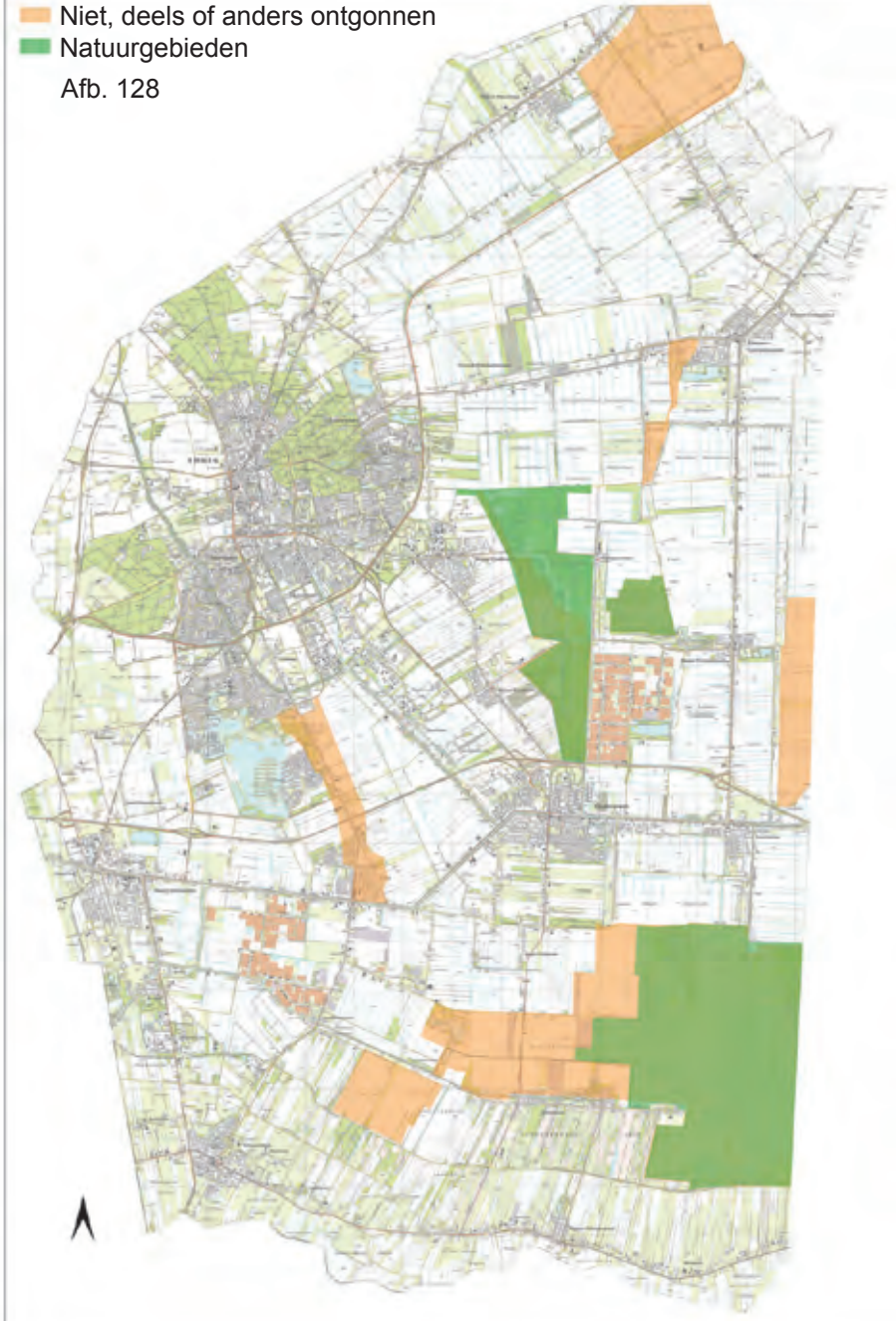
steeds herkenbare, voormalige veenwoningen staan. Ook langs de Verlengde Dorpshuiswijk staat nog bebouwing die stamt uit de tijd van de vervening. De ligging van de voormalige RK Kerk ten zuiden van het dorp is te verklaren uit de verveningsgeschiedenis. In de eerste plaats was een mogelijk, niet gerealiseerd, traject van de Verlengde Hoogeveense Vaart, een rechte lijn van Erica naar Duitsland (in het verlengde van de huidige Ensingwijk). De kerk zou in dat geval centraal hebben gelegen. Bovendien was het Barger Oosterveen begin vorige eeuw nog volop bewoond en stond de kerk met alle gebouwen (o.a. school) midden in het centrum van de parochie. Door de ontvolking van het bovenveen is dit veranderd. De gemeentelijke bouwplannen uit die tijd waren erop gericht het centrum van het dorp te verplaatsen naar de Verlengde Hoogeveense Vaart. Daardoor kwam de kerk buiten het centrum te liggen. Eind 1969 is de kerk dan ook verplaatst naar zijn huidige ligging in het centrum. In de loop der tijd heeft het dorp zich rondom de belangrijkste kruisingen Verlengde Hoogeveense Vaart – Verlengde Oosterdiep en Kamerlingwijk blokvormig uitgebreid.

Historisch bestaat de groenstructuur uit privégroen (singeltjes, bomen, bosjes) rondom de woningen van de boekweitboeren. De huidige hoofdgroenstructuur is ontstaan met de vervening van het gebied waarbij na de aanleg van de Verlengde Hoogeveense Vaart langs de aanpalende wegen bomenrijen zijn geplant. Langs de Kamerlingwijk WZ is ook aan de bebouwingszijde een bomenrij geplant. De oostzijde, de zijde van de vervening (landkant), is zoals gebruikelijk onbeplant. Hier overheerst het privégroen. De Verlengde Dorpshuiswijk, de Panden en Hoge weg zijn buiten het dorp tot op de dag vandaag onbeplant gebleven. Het landschap rondom Zwartemeer is in visueel opzicht een landschap van de grootschalige ontginningen met grote open ruimtes en lange zichtlijnen aan de oostkant van de Kamerlingwijk en het gebied tussen Zwartemeer en Klazienvaveen.

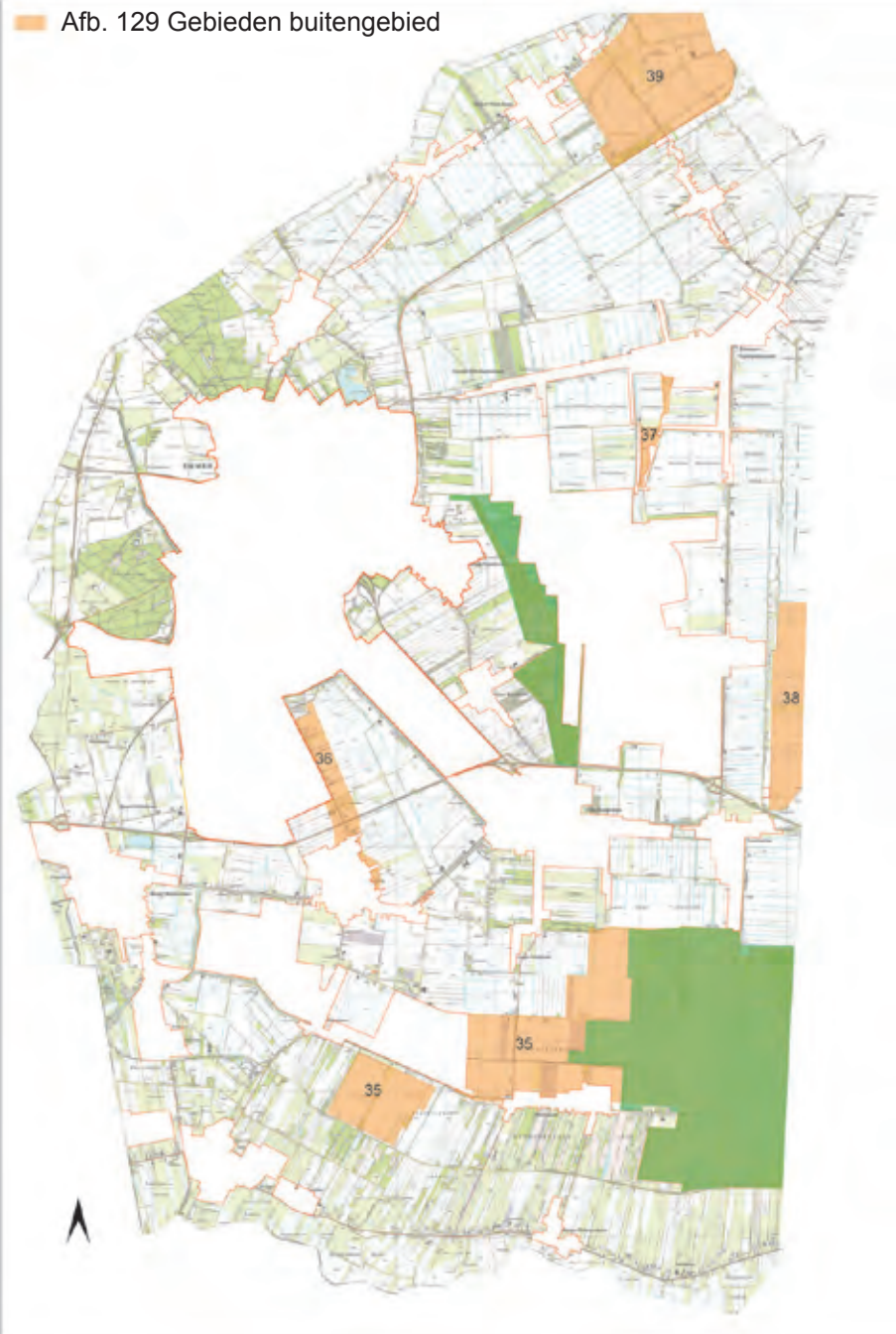
— Afb. 127 Niet, deels of anders ontgonnen

— Niet, deels of anders ontgonnen
— Natuurgebieden
Afb. 128

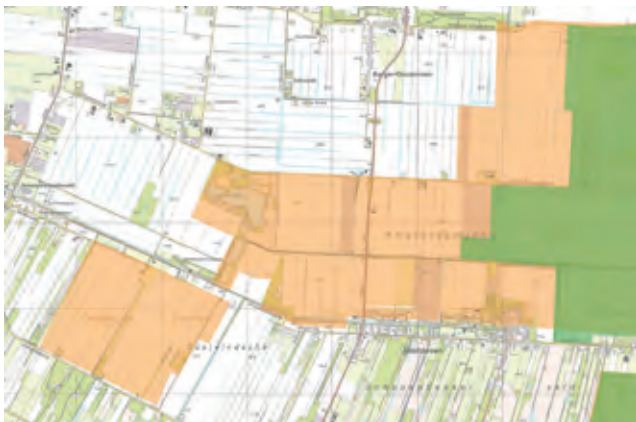
Afb. 129 Gebieden buitengebied

6.5 Niet, deels of anders ontgonnen gebieden

Sommige delen van het hoogveen in de Gemeente Emmen zijn niet of deels ontgonnen. Reden kan zijn dat alleen de bovenlaag van het veen is afgegraven omdat deze bruikbaar was. Ook zijn er gebieden, zoals de Limietweg, waar op dit moment nog steeds veen wordt afgegraven en er dus nog een gedeelte aanwezig is. Omdat het hoogveen in de Gemeente Emmen als laatste gebied van Nederland vanuit het noorden, noordwesten en westen in ontginning is gebracht, heeft de tijd ook een belangrijke rol gespeeld. Hoewel huisbrandturf nog tot na WOII werd verkocht, was afzet van fabrieksturf al in het begin van de vorige eeuw sterk gereduceerd. Bij de ver afgelegen, zoals de meest oostelijke, gebieden was het ronduit niet meer rendabel om het veen (nog verder) af te graven. Grote delen van deze restanten zijn inmiddels natuurgebieden geworden en maken onderdeel uit van de Ecologische Hoofdstructuur. Het Bargerveen, Berkenrode en (delen van) het Oosterbos zijn dergelijke gebieden. Deze gebieden hebben de bestemming Natuur en zullen derhalve niet verder worden besproken.

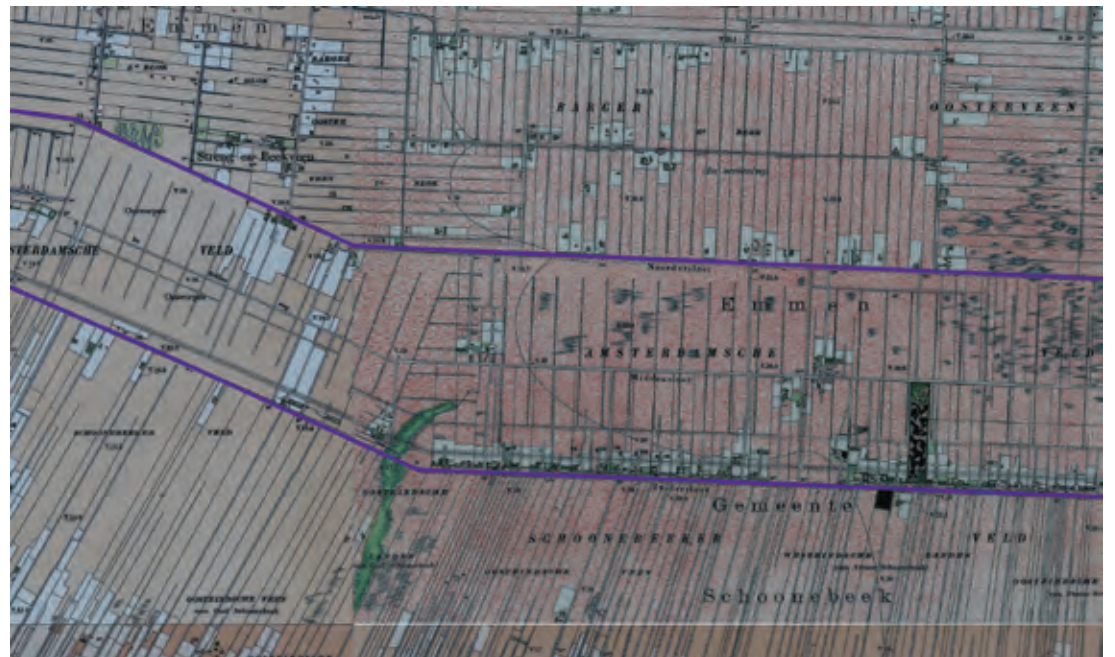
Tenslotte zijn er gebieden die door de aanwezige ondergrond anders zijn ontgonnen. Het betreft hier de gebieden bij de Ericase straat, ten noordoosten van Roswinkel en bij Foxel. De gebieden bij Erica en Roswinkel lagen gedeeltelijk op het zand en gedeeltelijk op het veen en was de aanleg van wijken niet van rendabel c.q. nodig. Deze gebieden zijn in eerste instantie vrij kleinschalig verveend maar zijn nadien verworpen tot een grootschalig agrarisch landschap. Bij Foxel heeft de Ronde invloed gehad op de manier van verving.

Afb. 130 Niet, deels of anders ontgonnen

Noorder-
sloot;
noordgrens
A'damse
veld

Zuidersloot;
zuidgrens
A'damse
veld

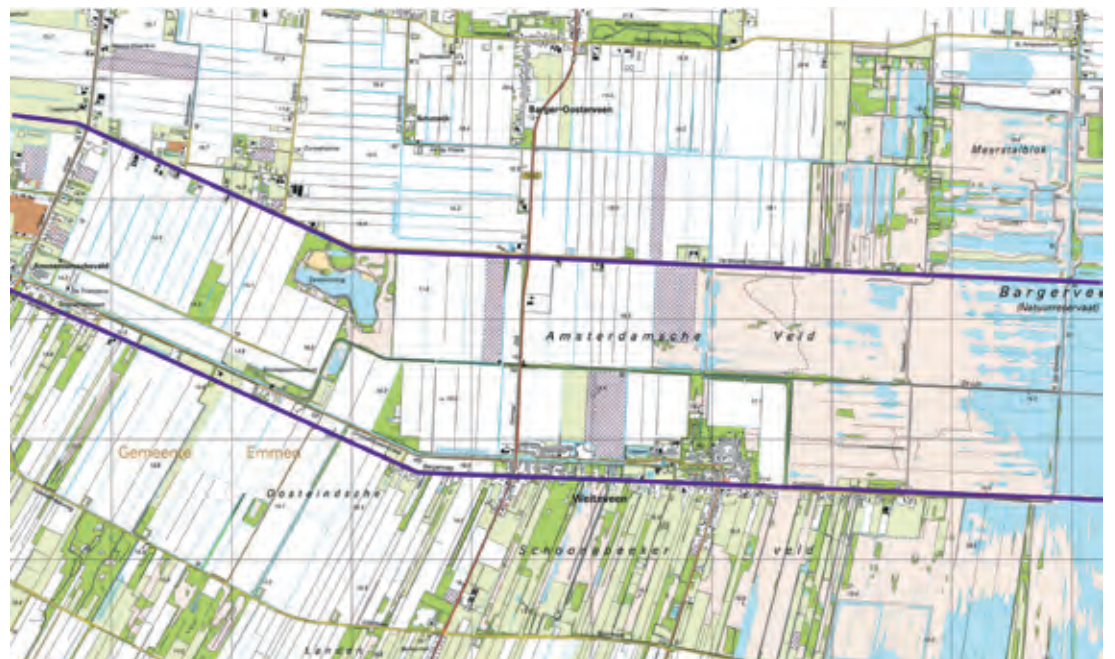
Afb. 132
Kaart 1900

Afb. 131 Buitengebied

Noorder-
sloot;
noordgrens
A'damse
veld

Zuidersloot;
zuidgrens
A'damse
veld

Afb. 133
Kaart 2005

6.5.1 Gebied 35 Amsterdamsche veld e.o.

Vrijwel alle gronden die tot Gebied 35 behoren zijn slechts gedeeltelijk afgegraven en worden daarom ook tot één gebied gerekend. Bodemkundig behoren deze gronden tot de kaartenheid 'Veen in ontginning' (Code AVo op de bodemkaart).

Een gedeelte van deze gronden valt bodemkundig buiten de grens van het veenkoloniale dek. De bodemcatering heeft deze grens getrokken op basis van geografische kenmerken, zoals wijken, en van geschiedkundige gegevens. Zij maakt hierbij het voorbehoud dat het kan voorkomen dat kleine niet-veenkoloniaal ontgonnen delen binnen de zwarte band liggen en omgekeerd. Veenkoloniale gebieden

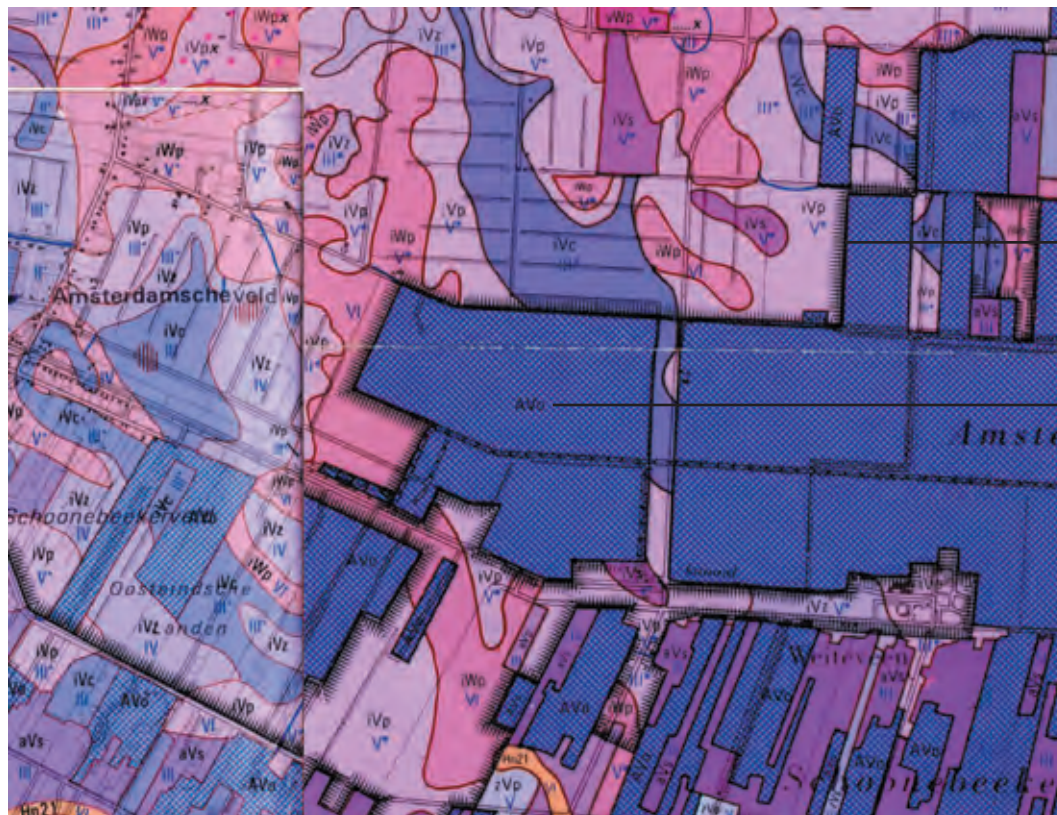
kunnen dus ook buiten de zwarte band doorlopen. Hoewel het merendeel van het gebied deels is afgegraven, hebben de afgravingen die wel zijn gedaan min of meer een systematisch karakter gehad. De gronden die tot gebied 35 horen hebben dan ook veel karakteristieken die overeen komen met grootschalige, systematische veenkoloniale ontginningen. Deze karakteristieken verschillen per deelgebied omdat op basis van cultuurhistorie het gebied uiteenvalt in drie deelgebieden. Deze hebben ieder eigen grootschalige karakteristieken.

Het noordelijke deel behoorde na de markeverdeling tot het Barger Oosterveen, de middelste strook tot het Amsterdamsche Veld en het zuidelijke deel tot het

Schoonebeeker Veld.

Het Barger Oosterveen heeft voordat het grootschalig is verveend een periode gekend van kleinschalige verveening. Nadat de markegronden van de boeren van Noord- en Zuid-Barge waren verdeeld, hadden zich in het Barger Oosterveen enkele kleinschalige verveeners c.q. boeren gevestigd. In de periode 1900 – 1935 nam hun aantal zelfs toe en was het gebied relatief dicht bevolkt. Na 1935 is het merendeel van het Barger Oosterveen grootschalig verveend door middel van het bloksysteem met wijken (zie gebied 29). De kaarten van 1975 en 1985 geven goed het systematische en regelmatige wijkenpatroon weer. Het enige waarin Gebied 35 afwijkt ten opzichte van het overige delen van het Barger Oosterveen is dat het niet geheel is afgegraven en geen wijken kent. Evenals het Barger Oosterveen is ook hier de bebouwing grotendeels verdwenen. De Verlengde Noordersloot, waaraan voorheen bebouwing stond en die de grens was met het Amsterdamsche Veld, is nog steeds aanwezig tot het Bargerveen. In visueel opzicht maakt het gebied dan ook deel uit van het voormalige Barger Oosterveen en heeft het dezelfde grootschalige karakteristieken zoals de openheid en lange zichtlijnen.

Het Amsterdamsche veld kent een andere historie. In 1850 werd de Drentsche Landontginnings Maatschappij (DLM) opgericht door een groep van kapitaalkrachtige Amsterdammers. Op 28 juni 1851 kocht de DLM een strook veen van 2256ha. van de markegenoten van Noord- en Zuid-Barge en noemden dit het Amsterdamsche Veld. Deze strook liep tot Duitsland. De zuidgrens was de grens met de gemeente Schoonebeek. Op de noordgrens van het Amsterdamsche Veld werd een scheidingsloot gegraven, de Amsterdamsche Raai. Op veel kaarten wordt deze weergegeven als de Noordersloot. In 1862 was de aanleg van het kanaal Zijtak bij Nieuw-Amsterdam voltooid. De DLM was voor de ontginning van het Amsterdamsche Veld feitelijk

Dikke zwarte lijn = grens veenkoloniale gebied

AVo; veen in ontginning

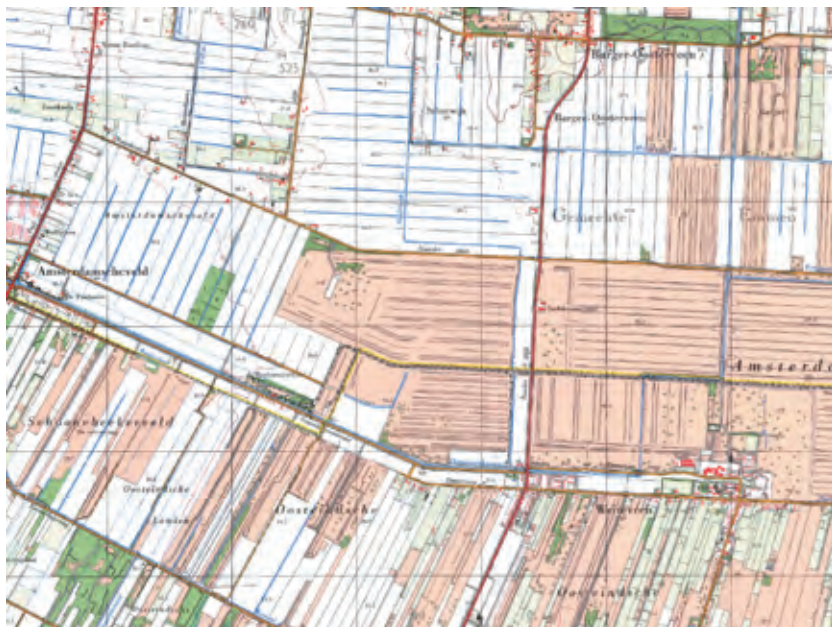
Afb. 134
Bodemkaart

Afb. 135
1935

Afb. 136
1955

Afb. 137
1975

Afb. 138
1985

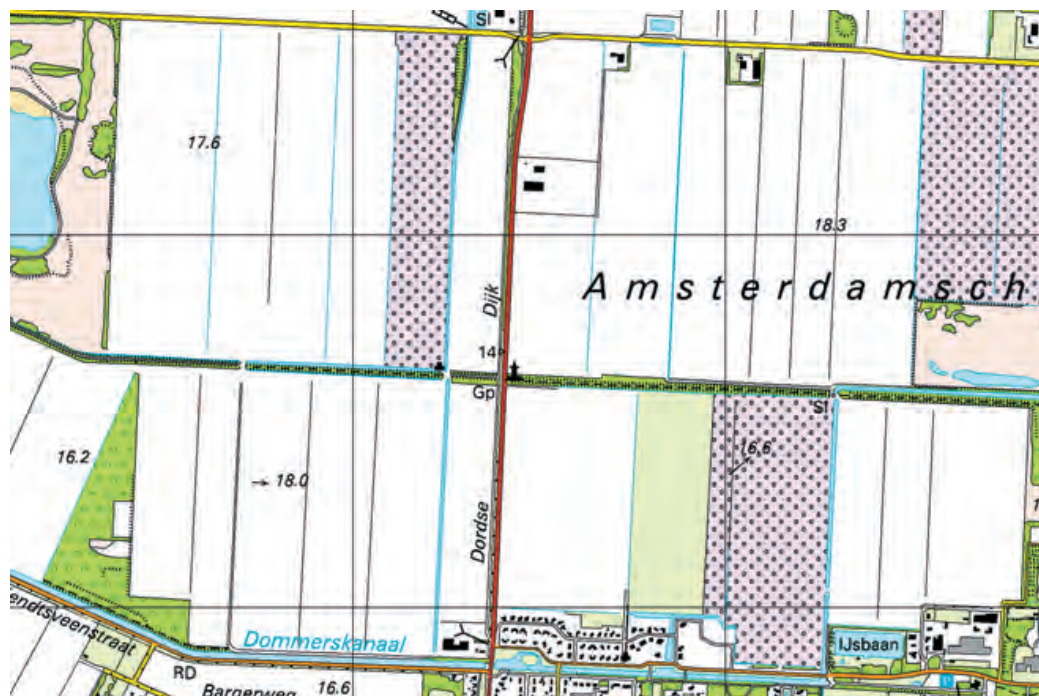
afhankelijk van de aanleg van Zijtak. Vanaf 1861 is in fases het Dommerskanaal in oostelijke richting in het Amsterdamsche Veld door DLM aangelegd. In de eerste decennia werd weinig verveend in het Amsterdamsche Veld. Pas na 1873 kwam daar verandering in. In dat jaar ging de tot dan toe in firmaverband gedreven DLM over in een NV. Was de firma een beleggings (onroerend goed) maatschappij, de NV werd een veenmaatschappij met vervening als doel. Administrateur werd Louis Dommers. Hoewel deze maatschappij wel enige ontginningsactiviteiten ondernam, werd het Amsterdamsche Veld vooral als jachtgebied, dus ontspanning, gebruikt. De inkomsten kwamen vooral uit de pacht van boerderijen en verkoop van zwarte turf. De kaart van 1900 laat dan ook de vele boerenbehuizingen zien op de plaats waar nu Weiteveen ligt. Deze waren gevestigd aan de noordzijde van de huidige Zuidersloot en bij de Middensloot.

In 1909 verkocht de DLM het Amsterdamsche Veld aan van Griendtsveen, een bedrijf dat gespecialiseerd was in turfstrooisel. Griendtsveen verkocht de onrendabele boerderijen (m.n. bij Weiteveen) en/of beëindigde de verpachting. De kaart van 1935 geeft goed weer dat de behuizing in het Amsterdamsche Veld ten noorden van de Zuidersloot vrijwel is verdwenen en is verplaatst naar de zuidkant in het Schoonebeeker Veld. In de loop van de vorige eeuw is het dorp weer noordwaarts uitgebreid en ligt nu weer grotendeels in het Amsterdamsche Veld. Griendtsveen trok het Dommerskanaal door en bouwde turfstrooiefabrieken en woningen in het Amsterdamsche Veld. Het Amsterdamsche Veld is deels door middel van wijken ontgonnen. Evenwijdig aan het hoofdkanaal Dommerskanaal werd een hoofdwijk gegraven en daarop wijken. Dit deel van het Amsterdamsche Veld is onderdeel van gebied 29.

In het deel van het Amsterdamsche Veld dat bij Gebied 35 hoort, is een veldspoorbaan (smalspoor) over het veen aangelegd van west naar oost tot aan de Duitse grens. Deze diende voor het transport van bolsterturf (bovenste laag turf) naar de fabrieken en liep bij de Middenweg. Deze veenlaag is namelijk alleen geschikt voor turfstrooisel omdat dit veen, ook wel witveen genoemd, na droging toch weer vocht opneemt. Dit in tegenstelling tot turf (zwart veen) dat zogenoemd irreviesibel is en na droging geen water meer opneemt. Omdat Griendtsveen zich richtte op turfstrooisel is het merendeel van het gebied slechts gedeeltelijk afgegraven. Het gebied tussen Weiteveen en Middensloot is wel verder afgegraven (met sloten). Dit gebied ligt dan ook op 16,6m +NAP, terwijl het gebied ten noorden van Middenweg op 18,3m +NAP ligt. Omdat de, wat hoger gelegen Middenweg is beplant is het Amsterdamsche Veld in visueel opzicht in tweeën (noord en zuid), gedeeld. Omdat er nog steeds lange oost – west zichtlijnen zijn heeft het gebied toch zijn grootschalig karakter goed behouden.

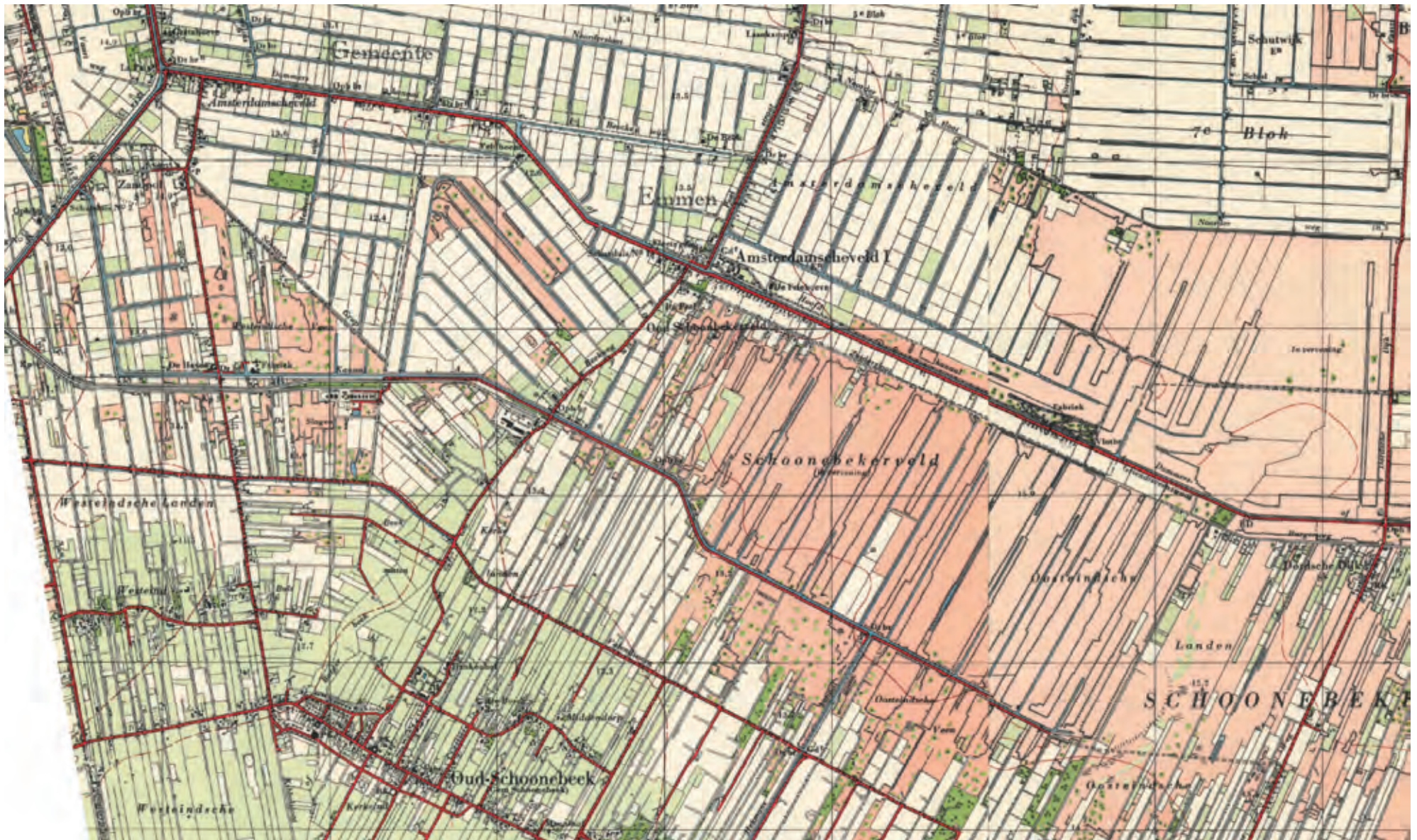
Het derde deelgebied maakte deel uit van het Schoonebeeker Veld. Het gebied is vanuit Kanaal A, dat aansloot op het Stieltjeskanaal, ontgonnen. Tijdens de ontginning kende het gebied gedeeltelijk het gebruikelijke regelmatige wijkenpatroon. Sommige percelen zijn slechts gedeeltelijk afgegraven en behoren bodemkundig tot de kaartenheid 'Veen in ontginning'.

Het gebied is één van de weinige stukken veen van de voormalige Gemeente Schoonebeek die systematisch en redelijk grootschalig is ontgonnen. Het gebied ligt dan ook midden in een kleinschalig landschap. Bovendien zijn na de vervening bepaalde wijken weer (gedeeltelijk) gedempt. Toch zijn er twee karakteristieken waarin duidelijk wordt dat dit gebied grootschaliger is verveend dan de rest van het Schoonebeeker veld.

Afb. 139 Kaart 2005 met hoogteverschillen (getallen in meters boven NAP)

Afb. 140 Kaart 1955: Een gedeelte van het Schoonebeeker veld grootschalig in ontginning

In de eerste plaats betreft het de verkavelingstructuur (zie afb. 141). Wanneer deze vergeleken wordt met de smalle strookverkaveling in het aanpalende Schoonebeeker Veld, dan is deze toch duidelijk grootschaliger. Overigens is de verkaveling wel smaller dan veel andere grootschalige ontginningsgebieden in de Gemeente Emmen.

Een tweede indicatie is de bebouwingstructuur (zie afb. 142). Nadat Griendtsveen het Amsterdamsche

veld had gekocht en de boerderijen had verkocht c.q. verpachting beëindigd, verplaatsten zich de kleine verversers c.q. boeren zich naar de zuidkant van de grens (Zuidersloot) in het Schoonebeeker Veld. De bebouwing in Gebied 35 in het Schoonebeeker Veld zijn, zoals gebruikelijk bij grootschalige ontginningen, tijdens c.q. na de afgravingen verdwenen. Reden dan ook dat in dit deel nog steeds geen bebouwing staat. Dit in tegenstelling tot het overige, kleinschalige Schoonebeeker Veld waar de bebouwingslintjes tot

op de dag van vandaag nog aanwezig zijn.

Overigens heeft de bebouwing langs het Dommerskanaal heeft niets te maken met de ontginning van het Schoonebeeker Veld, maar alles met Griendtsveen en het Amsterdamsche Veld. De aanplant van bosjes hoort daarentegen weer bij het kleinschalige karakter van het omliggende gebied. Al met al is hier in visueel opzicht van een mengvorm van groot- en kleinschaligheid.

Afb. 141 Huidige kadastrale grenzen

Afb. 142 Bebouwingstructuur; geen bebouwing bij grootschalige ontginning

